

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 8159/2557

นางสมร สุขสวัสดิ์โจทก์ นางณฤห์ส พันธ์โท กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 268, ป.วิ.อ. มาตรา 158, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 264, ป.อ. มาตรา 352, ป.วิ.อ. มาตรา 192

ย่อ / หลักกฎหมาย

การใช้เอกสารปลอมเป็นการกระทำความผิดตาม ป.อ. มาตรา 268 วรรคแรก ฐานหนึ่ง แม้มาตรา 268 วรรคแรก บัญญัติว่า ผู้ใดใช้หรืออ้างเอกสารอันเกิดจากการกระทำความผิดตาม มาตรา 264 ... ต้องระวางโทษดังที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ ก็ตาม แต่มิใช่จะถือว่าเป็นความผิด ฐานเดียวกันกับความผิดนั้น ๆ เมื่อโจทก์บรรยายการกระทำความผิดในฐานนี้มาในคำฟ้อง แต่ คำขอท้ายฟ้องขอให้ลงโทษตาม ป.อ. เฉพาะมาตรา 264 มิได้ระบุมาตรา 268 ด้วย จะถือว่า ความผิดตามฟ้องนั้นรวมการกระทำหลายอย่าง แต่ละอย่างเป็นความผิดอยู่ในตัวเอง อันจะทำให้ ศาลลงโทษจำเลยทั้งสองในความผิดฐานร่วมกันใช้เอกสารปลอมตามที่พิจารณาได้ความหาได้ไม่ คำฟ้องโจทก์ไม่สมบูรณ์ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 158 (6) แม้ บ. เคยทำบันทึกข้อตกลงให้ที่ดินของตน ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของโจทก์หลังจากที่พี่สาวของโจทก์ปลดจำนองแล้ว แต่เมื่อขณะเกิดเหตุ กรรมสิทธิ์ในที่ดินยังเป็นของ บ. ความเสียหายเกิดจากการร่วมกันปลอมหนังสือมอบอำนาจ จึง เกิดขึ้นแก่ บ. เท่านั้น โจทก์จึงไม่เป็นผู้เสียหายในความผิดฐานร่วมกันปลอมเอกสาร

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91, 264, 352 ศาลชั้นต้น ได้สำนวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่าคดีมีมูลเฉพาะข้อหาปลอมเอกสารและใช้เอกสารปลอม ให้ประทับฟ้อง ในข้อหาดังกล่าว ส่วนข้อหาอื่นให้ยกฟ้อง จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 264 วรรคสอง, 268 วรรคแรก เป็นการกระทำความผิดต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 แต่เนื่องจากจำเลยทั้งสองเป็นผู้ทำปลอมเอกสารนั่นเอง จึงให้ ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 268 วรรคสอง แต่กระทงเดียว จำคุกคนละ 6 เดือน คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก โจทก์และจำเลยทั้งสองอุทธรณ์ โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อใน คำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้โจทก์อุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิจารณากลับ ให้ยกฟ้อง โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ข้อ แรกว่า เมื่อคำขอท้ายฟ้องโจทก์ไม่ได้อ้างประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 268 ศาลจะลงโทษจำเลย ทั้งสองได้หรือไม่ โดยโจทก์ฎีกาว่า ศาลมีอำนาจลงโทษจำเลยทั้งสองในความผิดตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 268 ตามที่พิจารณาได้ความได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา มาตรา 192 วรรคท้ายนั้น เห็นว่า การใช้เอกสารปลอมเป็นการกระทำความผิด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 268 วรรคแรก ฐานหนึ่ง แม้มาตรา 268 วรรคแรก บัญญัติว่า "ผู้ใดใช้หรืออ้างเอกสารอันเกิดจากการกระทำความผิดตามมาตรา 264 ต้องระวางโทษดังที่ บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ" ก็ตาม แต่ก็มีใช่จะถือว่าเป็นความผิดฐานเดียวกันกับความผิดนั้น ๆ เมื่อ โจทก์บรรยายการกระทำความผิดในฐานนี้มาในคำฟ้อง แต่คำขอท้ายฟ้องขอให้ลงโทษตาม

ประมวลกฎหมายอาญาเฉพาะมาตรา 264 มิได้ระบุมตรา 268 ด้วย จะถือว่าความผิดตามฟ้องนั้นรวมการกระทำหลายอย่าง แต่ละอย่างเป็นความผิดอยู่ในตัวเอง อันจะทำให้ศาลลงโทษจำเลยทั้งสองในความผิดฐานร่วมกันใช้หนังสือมอบอำนาจปลอมตามที่พิจารณาได้ความหาได้ไม่ ฎีกาของโจทก์ข้อนี้ฟังไม่ขึ้น มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ข้อต่อไปว่า โจทก์เป็นผู้เสียหายในความผิดฐานร่วมกันปลอมเอกสารหรือไม่ เห็นว่า ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า ขณะเกิดเหตุเมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2554 ที่จำเลยทั้งสองให้นางบุญพิมพ์ลายพิมพ์นิ้วมือในหนังสือมอบอำนาจ นางบุญยังมีชีวิตอยู่ และนางบุญถึงแก่ความตายเมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2554 แม้ได้ความตามทางนำสืบของโจทก์ว่า นางบุญเคยทำบันทึกข้อตกลงให้ที่ดินโฉนดเลขที่ 20763 ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของโจทก์หลังจากที่นางละเอียด พี่สาวของโจทก์ปลดจำนองเรียบร้อยแล้วก็ตาม แต่เมื่อขณะเกิดเหตุการณ์สิทธิในที่ดินดังกล่าวยังคงเป็นของนางบุญ ความเสียหายอันเกิดจากการร่วมกันปลอมหนังสือมอบอำนาจจึงเกิดขึ้นแก่นางบุญเท่านั้น โจทก์จึงไม่เป็นผู้เสียหายในความผิดฐานร่วมกันปลอมเอกสาร ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน พิพากษายืน

องค์คณะ

ไมตรี สุเทพากุล · เกษม เกษมปัญญา · ปกรณ์ มหรรณพ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/8159/2557>